

Nogmaals stalen botterjachten

Het artikel over de in staal gebouwde jachtbotters door Wim de Bruijn ontlokte een aantal reacties, zo ook van Dirk Huizinga:

'In SdZ 2020.9 schrijft Wim de Bruijn over stalen botters en dat de werf waar de Jan Abels gebouwd is, niet bekend is. Welnu, over de bouw van de Jan Abels heeft Jan Loeff in de Waterkampioen van februari 1954 geschreven, en dan blijkt dat het bottertje werd gebouwd op de werf "De Leede" van C. van Waveren in De Lier.

en, zij het niet en de botters, zat gedrengt
ning schaal m', kluiver
ge van het
it
Jan
onder zeil

vorm te verminderen, heb ik het vlak iets geknikt getekend. Deze geknikte vlak-vorm komt ook wel bij de lussen botters voor, zodat dit geen afwijking van het zuivere model betekende, maar alleen een verfining. Mij werd van een paar kanten nog aangeraden als verdere verfining de kummen af te ronden, maar dit zou een werkelijke afwijking van het echte botter-model geven zonder wezenlijk voordeel; ik heb dit daarom niet getekend.
Bij de constructie van dit scheepje, waarvan de romp gebouwd werd op de werf van C. van Waveren te De Lier, werd 4 mm plaat voor het vlak gebruikt en 3 mm plaat voor de zijden en de

Fragment uit Waterkampioen 932, febr. 1954

Ook Henk Hulst van de Elburger Botters, die zelf met het houten botterjacht Bruiser vaart, laat van zich horen:

Naar aanleiding van het artikel over ijzeren botterjachten, hierbij wat gegevens over de EB 71, voorzover mij bekend is deze botter van Willem Smit uit Elburg geweest. Hij heeft de botter in 1950 gekocht van Peter Frans Heek uit Spakenburg als BU 124 en die is vermoedelijk gebouwd rond 1900. Smit heeft ermee gevist tot 1959, eerst vanuit Elburg en later vanuit Harderwijk. De in slechte staat verkerende botter is daarna verkocht als pleziervaartuij. In 1984 is hij gekocht door Dr. Peter

Snatenberg uit Hilden in Duitsland. Die besloot, vanwege de slechte staat van het schip, haar volledig en rondom in het ijzer te zetten. Daarna is alle hout verwijderd. Hierdoor is de oorspronkelijke vorm behouden gebleven. Het is eigenlijk hetzelfde verhaal als van de EB 15 die wij momenteel aan het herbouwen zijn (Zie SdZ 2018.7). De afmeting van de botter zijn 14,25 x 4,30 m, dus we kunnen spreken van een vrij grote botter. Vertrouwend erop dat ik je naar eer en geweten heb geïnformeerd.
Henk Hulst, per e-mail

PS: Mijn botterjacht Bruiser ligt na een lange restauratie vanaf half mei, sinds 14 dagen weer in zijn element en is nagenoeg dichtgetrokken. Dat is een zorg minder!

Auke van der Meer (van Boten en Meer) reageerde eveneens:

Ik las het stuk over botterjachten, specifiek over de Somalo. Wij hebben dit schip in bezit gehad van 1990 tot 2002. Wij hebben het de naam De Tijd Voorbij gegeven. Omdat ik net een moeilijke tijd had met mijn zaak en 5 jaar geen vakantie had gehad. We kochten het schip van twee Duitse families die ruzie hadden gekregen en het schip 4 jaar op de wal hadden laten liggen zonder er naar om te kijken. Ik had toen nog mijn bedrijf en we hebben drie winters nodig gehad om het totaal te restaureren naar de oorspronkelijke oude stijl, zoals ze was gebouwd in 1965. Dat wil zeggen: we hebben het gedeeltelijk een nieuw teak dek gegeven en ook het teakhouten potdeksel is vernieuwd. Daarna hebben we het stalen casco helemaal kaal gehaald en opnieuw in een tweecomponenten systeem gezet. De verlijmd mast hebben we uit elkaar gehaald, de delen schoon geschuurd en opnieuw verlijmd. Tevens hebben we de zwaarden en het roer gerestaureerd. Onder de vloeren hebben we alle verf en roestvorming verwijderd en in een

speciaal systeem gezet om het in de volgende winter te schilderen. Tot slot hebben we alle rvs-verstaging en touwwerk vernieuwd. Mijn echtgenote Bregje heeft alle blanke houtwerk perfect in de lak gezet. In de volgende winters hebben we telkens zo'n 200 uur aan onderhoud besteed, maar in de zomers maakten we vele reizen met het

ligt het jacht weer te koop bij een Duitse makelaar. De eerste eigenaar van de Somalo was adjudant van koningin Wilhelmina. Zijn dochters heten Sofie, Maria en Louise. De oude heer Stofberg had indertijd nog veel informatie, die ik bij verkoop allemaal heb meegegeven zonder eerst te kopiëren.
Auke van der Meer

botterjacht. In 2002 verkochten we het schip weer en kreeg ze de naam Drijfveer. In 2012 heb ik haar weer verkocht aan een Duitser uit Berlijn. Die heeft ermee gecharterd op de Oostzee en 's winters lag ze in Berlijn. Toen ik haar weer zag, ben ik heel erg geschrokken. Het mahonie interieur was helemaal wit geschilderd en van buiten was het jacht zwart geschilderd. Nu

We ontvingen ook nog een aanvulling van Jan Peter Jaarsma, verkopend makelaar van Heech by de Mar: Het artikel over de stalen botters en met name d'Ouwe Botterick in de laatste Spiegel der Zeilvaart was de aanzet om een aspirant koper enthousiast te maken voor dit unieke schip. De koop werd na het verschijnen van Spiegel 9 gesloten.